Admont, Mitte 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25972
Copyright: Admont, Benediktinerstift

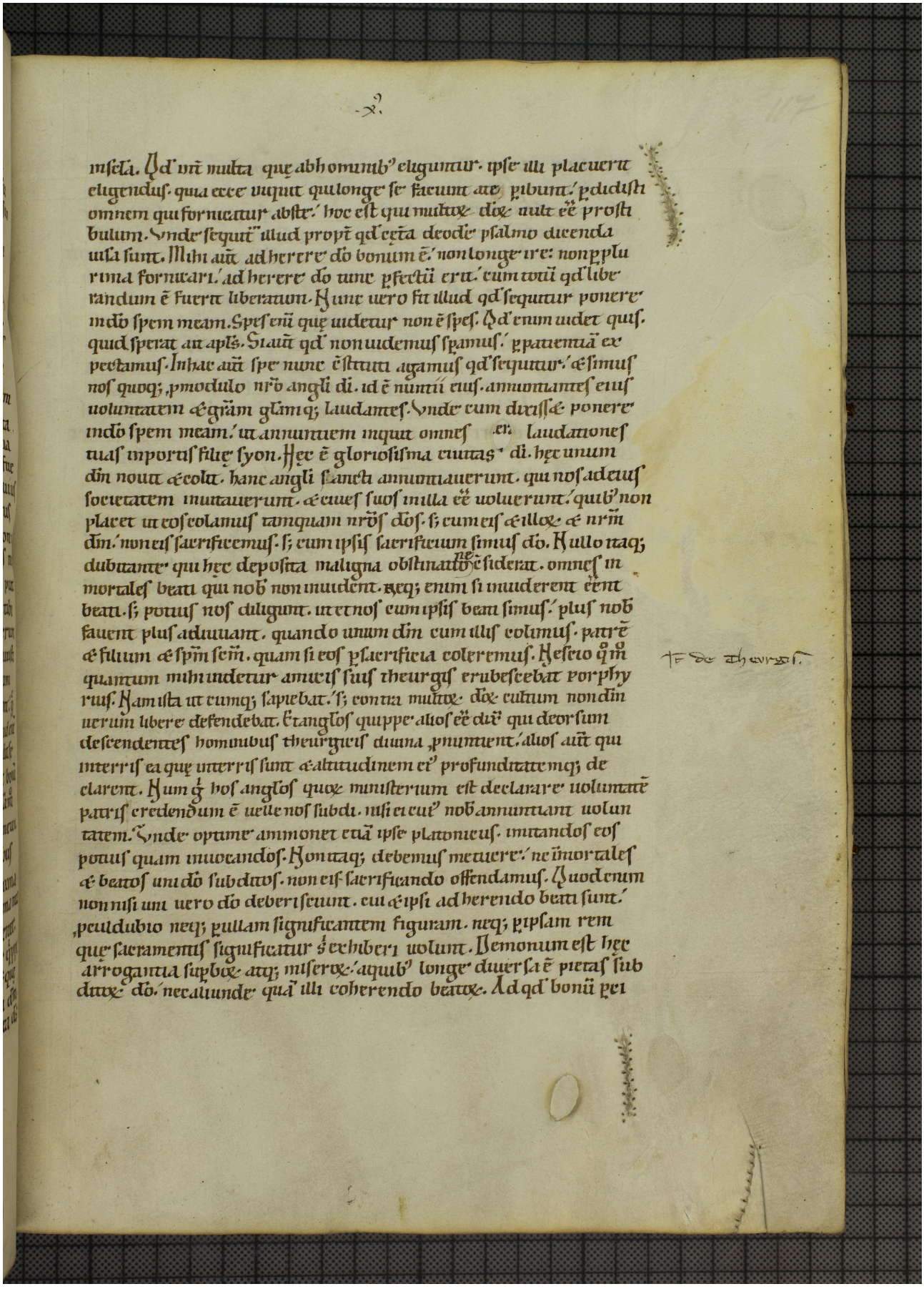

mſcta. Qd' uñ multa que abhominab' eligunt' ipſe illi placuerit eligendus. qua ecce unquit qui longe ſe facium ate ꝓibunt' ꝓdidiſti omnem qui fornicatur abſtr' hoc eſt qui multos dñe nulle eē proſtibulum. Unde ſequit' illud propt' qd' ꝑta deode pſalmo dicenda uſa ſunt. Mihi aũ adherere dō bonum ē' non longe ire: non ꝓplurima fornicari' ad herere dō tunc ꝓfectũ erit' cum totũ qd' libe randum ē fuerit liberatum. Hunc uero fit illud qd' ſequitur ponere' mdō ſpem meam. Speſ eũ que uidetur non ē ſpes. Qd' enim uidet quis quid ſperat ait apls. Si aũ qd' non uidemus ſpamus' ꝑ patientiã expectamus. Inhac aũ ſpe nunc ẽ ſtruti agamus qd' ſequitur' ẽ ſimus nos quoq; ꝓ modulo nr̃o angli di. id ẽ numĩi eius. annuntiantes eius uoluntatem & grãm glim q; laudantes. Unde cum diciſſet ponere' mdō ſpem meam' ut annuntiem inquit omnes ei laudationes tuas in portis filie ſyon. Hec ẽ gloriosiſma ciuitas' di. hec unum din nouit & colit. hanc angli ſancti annuntiauerunt. qui nos ad eius ſocietatem inuitauerunt. & ciues ſuos nos eē uoluerunt' quib' non placet ut eos colamus tanquam nr̃os dos. ſ; cum eis & illos & nr̃m din' non eſt ſacrificemus. ſ; cum ipſis ſacrificium ſimus dō. Nullo itaq; dubitante' qui hec deposita maligna obſtinatione ſederat. omnes immortales beati qui nob̃ non inuident. neq; enim ſi inuiderent eēnt beati. ſ; potius nos diligunt. ut et nos cum ipſis beati ſimus' plus nob̃ fauent plus aduuant. quando unum din cum illis colimus. patrẽ & filium & ſp̃m ſcm̃. quam ſi eos ſacrificia coleremus. Heſtio q̃m quantum mihi uidetur amicus ſuus theurgus erubeſcebat porphyrius. Nam iſta ut cumq; ſapiebat' ſ; contra multos dos cultum non din uerum libere defendebat. Et angelos quippe alios eē dñi qui deorſum deſcendentes hominibus theurgicis diuina ꝓnuntient' alios aũt qui interris ea que interris ſunt & altitudinem ei' profunditatemq; declarent. Hunc & hos angelos quos ministerium eſt declarare uoluntatẽ patris credendum ē uelle nos ſubdi. niſi ei cui' nob̃ annuntiant uoluntatem. Unde optime ammonet etiã ipſe platonicus. imitandos eos potius quam inuocandos. Non itaq; debemus metuere' ne immortales & beatos uni dō ſubditos. non eis ſacrificando offendamus. Quod enim non niſi um uero dō deberi ſcium. cui & ipſi adherendo beati ſunt' ꝓcul dubio neq; ꝓ ullam ſignificantem figuram. neq; ꝓ ipſam rem que ſacramentis ſignificatur ſ exhiberi uolunt. Demonum eſt hec arrogantia ſuperbe atq; miſerie' aquib' longe' diuerſa ẽ pietas ſub dulce dō. nec aliunde' qua illi coherendo beati. Ad qd' bonũ ꝑ